

„Kaua aega jätsid tedda rahhul, agga wimati katsusid ommeti korra.“

„Nüüd tulli suur wõderaspiddo, kus paljo suurtsuggo rahwast kokko tulli ja wüürsti poeg olli ka seal. Igga mees teadis, et ta enne sure himmoga mängis, ja lootsid tedda omma wõrko sada; agga temma ei astunud ennam kaardilauda. Tubba ütles üks ja teine, et tal rahha otsas ja taškud tühjäd, se olla se wigga, mišk ta ei mängiks.“

„Wüürstipoeg sai kül arro, et teised temmast räkisid, agga laskis neid peale lorrada, mišk tahtsid.“

„Teiste omma himmo agga ei annud järrele ja mõnni tahtis tedda ka pilkada; selle ndu pärrast astusid jälle ta liggi ja pallusid tedda ommeti ükskord weel mängida ja jätsid temma holeks, kui kõrgesse ehk maddalasse temma isse rahha sisse panneks, sellega lubasid rahhul olla ja temmale nisammo paljo wästo panna, olgo kui paljo ehk pišut ta panneb. Nenda tungisid nemmad pool wäggi

tamma peale; sest mišk üks ei mõistnud, sedda mõistis teine.“

Wüürst ütles wimaks: „Mõh sõbrad! ma nään, et teie mind mängule kihhutate ja praego seks taggasunnite, olgo siis teie tahtminne! Ma tahhan ükskord weel omma tdotust tagasi wõtta ja teiega mängida, kui se nenda jääb, et ma omma tahtmise möda mängi wälitsen, ja ni kõrgest ehk maddalast, kui ma tahhan, ja kui teie ka minno rahha wästo pannete.“

„Selle peale kostsid keik rõmuga: „Sah! nenda kui teie sowite ja tahhate, sago se sündima. Teie käsitate ja meie kuleme.“

„Wüürst wõttis omma rahhalaeka lahti ja tõstis sealt seest ühhe kotti täie kuldrahha teise järrele wälja ja pani omma kõrwa hunnikusse, mišk teistele suurte rõmo teggi; agga pannid ommeti immeks; et temmal weel ni paljo rahha olli, ja lootsid sedda omma taško sada.“

„Dli wüürst sellega walmis, siis laskis ühhe sure pütta tuppä tua, kus paar sadda topi